

1981 மார்ச் 25]

[திரு. க. முத்துசாமி]

30-3-1981 அன்று கூட்டம் நடந்த பிறகு என்ன செய்யலாம் என்று இருக்கிறோம் என்றால், யாராவது அதிகமான கட்டணத்தைக் கேட்டால், அவர்களுடைய வண்டியின் உரிமம், ஓட்டுநருடைய உரிமம் ஆகியவற்றை இரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும், ஓட்டுநர் இடத்திலே ஒருவர் செல்லுவதற்குப் பதிலாக இரண்டு பேர் சென்றால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்போம். மூன்று மாத காலம் அவகாசம் கொடுத்தால், பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் காட்ட முடியும் என்பதை உத்தரவாதமாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும்.

(முற்பகல் 10-30)

5. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த இறுதி துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை விவர அறிக்கையின் மீது பேசும்போது நான் ஒரே ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி மட்டுமே பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் துறை செயல்படுவதிலே முக்கிய பங்கு வகிக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் பற்றிய பிரச்சினையாகும் இது, நான் இந்த சபையின்மூலம் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு இப்பிரச்சினையை கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தை அந்த ஒரு பிரச்சனைக்கு மட்டுமே பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1980 பிப்ரவரியில், ஜனாபதி ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு கருவூலத் துறையிலே இருக்கின்ற ஊழியர்கள் மாநில அளவில் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். அவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய அலுவலகங்களில் சிப்பந்திகள் அதிகம் தேவை என்று கோரி ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். வேலை அதிகமாக இருப்பதால் மேற்கொண்டு சிப்பந்திகள் தேவை என்று கோரிக்கை வைத்திருந்தார்கள். அது பல வருடங்களாகக் கொடுக்கப்படாமல் போனதால் மார்ச்-ஏப்ரல் மாதத்திலே ஒரு ஸ்ட்ரைக் நடந்தது. அந்த ஸ்ட்ரைக் 8 தினங்கள் நடந்தது. அந்த ஸ்ட்ரைக் நடைபெற்ற பின்னால், நிதித் துறை அதிகாரிகள் கோரிக்கையின் நியாயத்தை ஒப்புக் கொண்டு போதுமான அதிக ஆட்களைத் தந்தார்கள். இந்தப் பிரச்சினை வேலை நிறுத்தத்தின் மூலம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்து விட்டதால், அந்த அரசு ஊழியர்களை, சில கருவூலத்துறை அதிகாரிகள் பழிவாங்குகின்ற நிலையில் காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்ட்ரைக் நடவடிக்கைகளின் மதுரையில் முக்கியமான பங்கு கொண்ட திரு. நல்லக்கண்ணு என்ற ஊழியரை எந்த ஒரு காரணமும் இல்லாமல் அதிகாரிகள் கோயம்புத்தூருக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். இதை ஆட்சேபித்து, மதுரையில் உள்ள ஊழியர்கள்

[1981 மார்ச் 25]

கிளர்ச்சி நடத்தினார்கள். அதிலே 68 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களைத் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்தார்கள். அவர்கள் மீது கோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது. இந்த 68 பேர்கள் 'சஸ்பென்ட்' பண்ணப்பட்டதற்கு ஒரு காரணத்தையும் சொன்னார்கள். அரசு ஊழியர் ஒருவர் 48 மணி நேரத்திற்கு மேலே ரிமாண்ட் கைதியாக இருந்தால் அவரை 'சஸ்பென்ட்' பண்ணலாம் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுத்தால் வேலைக்கு அனுமதிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள், நிர்ப்பந்தத்தார்கள். அதன் பேரில் 60 பேர்கள் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். மீதியுள்ள 8 பேர்கள் மன்னிப்பு எழுதிக்கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் இன்றுவரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அவர்கள் மீது கோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது. டிபார்ட்மெண்டு நடவடிக்கை எதுவுமில்லை. ஆகவே, மற்றவர்களை எடுத்துக்கொண்டதைப் போல இவர்களையும் வேலைக்கு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகளின்படி 6 மாதத்திற்கு மேலே யாரும் அனாவசியமாக சஸ்பென்ஷனில் வைத்திருக்கப்படக்கூடாது. முக்கியமான காரணம் இருந்தால் ஒழிய அப்படி சஸ்பென்ஷனில் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு ஆறு மாதம் ஆகிய பிறகும் வேலைக்கு எடுக்கப்படவில்லை. 6 மாதம் முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கு 75 சதவிகிதம் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்க விதிகளில் இருக்கின்றது. அந்த மாதிரியும் பணம் தரப்படவில்லை.

இதே பிரச்சினையில் தர்மபுரியில் 31 பேர்கள் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் 31 பேர்களும் மன்னிப்பு எழுதிக்கொடுத்தால்தான், அவர்களை பணியில் சேர்க்க முடியும் என்றதால், அவர்களும் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வேலையில் சேர்ந்தனர். அதுபோலவே வேலூரில் 31 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. அது கோர்ட்டிலே விசாரிக்கப்பட்டு, தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. எந்தவிதமான குற்றமும் இல்லை என்று அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தும், அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க கருவூல டைரக்டர் மறுக்கிறார். அந்த ஊழியர்களை யெல்லாம் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார். அவர்கள் ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாக 48 மணி நேரம் சிறையில் இருந்ததற்காகத்தான் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டனர். அந்த வழக்கு இன்றைக்கு முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். அப்படி இருந்தும் அவர்களுக்கு இப்போது வேலை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அந்த ஊழியர்கள் அம்மாவட்ட கருவூலத் துறை அதிகாரிக்கு 'லீகல் நோட்டீஸ்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் கொடுத்த உத்தரவைப் புறக்கணித்து ஊழியர்களை அடக்கும் நிகத்தில் அதிகாரிகள் நடக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக

1981 மார்ச் 25] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஊழியர்கள் லீகல் நோட்டீஸ் அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அதற்கும் பதில் இல்லை இப்படிச் செய்வது சட்டப்படியும் சரியல்ல. தவறு. இது மட்டுமல்ல அரசு ஊழியர்கள் தமிழகம் பூராவிலும் கருவூலத்துறை ஊழியர்களுக்கு ஆதரவாக இயக்கம் நடத்துகின்றார்கள். கோஷம் போடுகிறார்கள். சட்டபூர்வமான ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்துகின்றார்கள். இதை முன்னின்று நடத்துகின்ற தலைநகரத்திலே உள்ள கருவூலத்துறை ஊழியர் திரு. மாடசாமி என்பவர் சமீபத்தில் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டிருக்கிறார். தமிழ் நாட்டிலே திட்டத்தட்ட 100, 120 பேர்கள் இப்படி 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டு அலைக்கழிக்கப்பட்டு அவர்களில் சிலர் இன்னும் வேளியிலே இருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே இந்த வழக்குகள் அவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கின்றன. கோர்ட்டில் வழக்குகள் தள்ளப்பட்ட பிறகும் கூட அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை. இப்போது அவர்களுக்குப் பாடம் புகட்டுவது போல, மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டு வேலைக்கு வாருங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அரசியல்வாதிகளாகிய நமக்குத் தெரியும். ஒரு பிரச்சினையில் நியாயம் கேட்பதற்காக சில சமயங்களில் சாத்விக சட்ட மறுப்புச் செய்கிறோம். அதற்காக மன்னிப்பு எழுதிக் கொடு என்று கேட்டால், அதை ஏற்றுக் கொவோமா? அதுவும் வழக்கு முடிவு செய்யப்பட்டு விடுதலையான பிறகும் கூட, மன்னிப்பு எழுதித்தான் வேண்டும் என்கிறார்களே இது சரியா? இதற்கெல்லாம் பொறுப்பான கருவூலத் துறை டைரக்டரைப் பற்றி என்ன சொல்வது? He is more loyal than the king என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அந்த 'டைக்டர் ஆப் டிர்ஷரில்' எப்படிப்பட்ட ஆள்? 1974-75-ல் சிப்பந்திகளுக்கு 'மேடிகல் ரிபிம்பெர்ஸ் மெண்ட்' பணம் தருவதற்கு மறுத்தார். தட்டிக் கழித்தார். ஆனால் அவருடைய வேலையிலிருந்து மகன், புரோபசராக வேலைசெய்து கொண்டிருந்த மகனின் பெயில் dependent என்று போட்டு 'மேடிகல் ரிபிம்பெர்ஸ் மெண்ட் டில்' போட்டு ரூபாய் 4,500 வரையில் பணம் வாங்கியிருக்கின்றார். அந்தக் குற்றச்சாட்டு அரசாங்கத்திற்கு வந்து, அதுபற்றி போலீஸ் மூலம் விசாரிக்கப்பட்டு அதுபற்றி உண்மை கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அவர் இந்த டிப்பார்ட்மெண்டிலேயிருந்து கல்வித்துறைக்கு மாற்றப்பட்டு அங்கே 'பைனான்சியல் கண்ட்ரோலர்' பதவியில் இருந்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நபரை வைத்துக்கொண்டு இந்த கருவூலத்துறை சிப்பந்திகளை திருத்தப்போகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அது போலவே இன்னொரு தவறும் அவர் செய்திருக்கிறார். அவர் குடியிருந்த வீட்டில் ஒரு பகுதியை ரூபாய் 400-க்கு வாடகை விட்டிருந்தார் அந்த வாடகையை வருமான வரி அதிகாரிகளுக்குக் காட்டாததன் காரணமாக இங்கும் டாக்ஸ் இலாகாவினால் அவருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 மார்ச் 25]

இப்படிப்பட்ட நபரைக் கொண்டுதான் கருவிலத்துறை ஊழியர்களை அரசு திருத்தப்போகிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படியெல்லாம் செய்வதால், சிப்பந்திகளை அடக்கிவிடலாம் என்று டைரக்டர் நினைக்கிறார் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது சொன்னார். அதிகாரிகள் பண்ணக்கூடிய தவறுகளுக்குக்கூட அமைச்சர்கள் பொறுப்பு என்று சிலர் பேசுவது சரியா என்று கேட்டார். நிர்வாகத்தில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தமிழகத்தின் தலைநகரிலே உட்கார்ந்துகொண்டு அட்டுழியம் செய்கின்றனர். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. ஆகவே இதை நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். சில நேரங்களில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சில அசௌகரியமான பிரச்சனைகளுக்கு பதில் சொல்லாமலே விட்டுவிடுவார்கள். இப்போதும் அப்படிச் செய்ய வேண்டாம். நான் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறேன். இப்போது மீண்டும் அரசு ஊழியர்கள் தமிழக அளவில் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுகின்ற ஆபத்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இத்துறைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இப்பிரச்சினையில் நியாயமான முடிவு காண முன்வரவேண்டுமென்று கோரி அமைகிறேன்.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு இறுதி துணை மதிப்பீட்டு அறிக்கை மீது ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் துணை மதிப்பீடுகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, மேல் நிலைப் பள்ளிகளைப்பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேல் நிலைப் பள்ளிகள் தொடங்கப் பட்ட பிறகு, ஒரு ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள் இருப்பதால், அங்கு கூடுதலான பணிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கேற்ப பள்ளி அலுவலகத்தில் ஒரு எழுத்தர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மூன்று ஆண்டுகளாக இந்தக் கோரிக்கை இருக்கிறது. 100 பேர்களுக்கு ஒரு எழுத்தர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று விதிமுறைகளில் இருக்கிறது. அப்படி நியமிக்கப்படாததால், அங்கே இருக்கின்ற கூடுதல் பணி காரணமாக மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள அலுவலங்களில் பணிகளில் தேக்க நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆகவே, ஒவ்வொரு மேல்நிலைப் பள்ளியிலும் கூடுதலாக ஒரு எழுத்தரை நியமிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுகிறேன்.

மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலே தொழிற்கல்விக்காக பகுதிநேர ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாதம் 150 ரூபாய் ஊதியம் பெறு

1981 மார்ச் 26]

கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட முழு நேர வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கல்வித் துறை அதிகாரிகள் மூலமாக அறியலாம். ஆகவே அவர்களையெல்லாம் முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்கிவிடலாம். அத்தனை ஆசிரியர்களையும் இப்போது முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்காவிட்டாலும், தற்போது அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்கள் உள்ள பள்ளிகளில் கூடுதலாக வேலை இருக்கின்ற பள்ளிகளில் உள்ள அந்தப் பகுதிநேர ஆசிரியர்களை முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்குவதற்கு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பற்றிய விவரம் நமக்குத் தெரியும். பல்கலைக் கழகத்திற்கு மான்யத்தை அரசு தருகிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அரசினுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று, அனைத்துத் தரப்பினருடைய வேண்டுகோளையும் ஏற்று, ஆசிரியர்கள்-அலுவலர்கள் சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டு ஒரு சுமுகமான முடிவிற்கு வந்து, ஒரு உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு அமைதியாகப் பல்கலைக் கழகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நிர்வாகம் அந்த ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. ஒரு மாத ஊதியம் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று அகவிலைப்படிக்காகப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மான்யம் கொடுப்பதிலே சில நடைமுறைகள் காரணமாகத் தாமதம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எப்போது அரசு அகவிலைப்படி அளிக்கிறதோ, அதற்குப் பிறகு 6 மாத காலம் கழிந்த பிறகுதான் அந்தப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் அகவிலைப் படையைப் பெறக் கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அரசு ஆணை வெளியிடும்போதே, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மதுரை, சென்னை, அண்ணாமலை ஆகிய அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் இந்த அகவிலைப்படி பொருந்தும் என்று ஒரு வாக்கியத்தை இணைத்து விட்டால், அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் அகவிலைப்படி பொருந்துமென்று இப்போது ஒரு வரியை ஆணைகளில் சேர்க்கிறோம். அதுபோல

(முற்பகல் 10-40)

பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் இது பொருந்துமென்று சேர்த்தால் வீணான காலதாமதம் தவிர்க்கப்படுமென்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

[1981 மார்ச் 25]

அடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே துவக்கப் பள்ளிகளை மட்டும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இப்போது கிராமங்களிலேயுள்ள உயர் நிலைப் பள்ளிகள், மேல் நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றுக்கும் கட்டிடங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. பல பள்ளிகளின் கட்டிடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமலும், பல பள்ளிகளில் கட்டிடங்கள் இல்லாமலும் இருக்கின்றன. எனவே தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் துவக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல் உயர் நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்களையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் சாலை அமைப்புப் பணி என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இப்போது நெடுஞ்சாலைத் துறை உதவிப் பொறியாளர்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிறார்கள். இதிலே சங்கடம் என்ன வேன்றால் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் அவர்கள் தாசில்தார் கேடரில் இருக்கிறார்கள். நெடுஞ்சாலைத் துறை உதவிப் பொறியாளர் ஆர்.டி.ஓ. கேடரில் இருக்கிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ. கேடரில் இருக்கிற உதவிப் பொறியாளர்கள். தாசில்தார் கேடரில் இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்குக் கீழே கட்டுப்பட்டு வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதனால், நடைமுறையில் பல பிரச்சினைகள், சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், சாலைகள் அமைக்கும் காரியத்தை Deposit works. ஆக்கி, அதாவது முன் வைப்புத் தொகையை நெடுஞ்சாலைத் துறையிடம் செலுத்தி, நெடுஞ்சாலைத் துறை மூலமாகவே அந்தப் பணிகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பிரச்சினைகள் திரும்ப சாலைப் பணிகளும் திறமையாக அந்தப் பொறியாளர்களால் நிறைவேற்றப்படும் என்ற கருத்தையும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சாலைத் திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்ற இருக்கின்ற உதவிப் பொறியாளர்களுக்கு—அசிஸ்டன்ட் டிஜினல் இன்ஜினியர்களுக்கு—வாகன வசதிகள் இல்லை. சாலைப் பணிகளை மேற்பார்வையிட அல்லது நிறைவேற்ற ஜீப் வசதி அவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது அரசுக்குத் தெரியும். இப்போது 69 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் தன்னிறைவுத் திட்டம் இருக்கிறது. எனவே அந்த 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஜீப்புகள் வழங்குவது குறித்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பேருந்துப் பயணச் சலுகை பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இரண்டு பேர் செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. உறுப்பினரும் அவரது மனைவியும் செல்லலாம், பெண்

1981 மார்ச் 25] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

உறுப்பினராக இருந்தால் உதவிக்கு ஒருவரை அழைத்துச் செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. இரயில் பயணச் சலுகையில் ஒவ்வொரு உறுப்பினருடனும் அவருடைய உறவினர் யார் வேண்டுமானாலும் செல்லலாம் என்ற உரிமை தரப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் பேருந்துப் பயணத்திற்கு நிபந்தனை வைப்பதால், அந்தச் சலுகையைப் பயன் படுத்த முடியவில்லை. சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடைபெறும்போது, மனைவியை அழைத்து வர வேண்டுமென்று எந்த உறுப்பினரும் விரும்புவதில்லை. உதவியாளரை அழைத்து வர வேண்டுமென்றுதான் எல்லோரும் ஆசைப்படுகிறார்கள். எனவே துணைவி என்று இல்லாமல், இரயில் கட்டணச் சலுகையில் relative என்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறதே, அது போல உறுப்பினருடைய சுற்றத்தார் அல்லது உதவியாளர் என்று போட்டால் நல்லது. இப்போது போக்குவரத்துத் துறைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை மேலவைத் துறையும், பேரவைத் துறையும் கட்டுகிறது. அப்படி தொகையைக் கொடுத்துவிடும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடன் உதவியாளர் அல்லது சுற்றத்தார் யாரேனும் ஒருவர் செல்லலாம் என்றிருந்தால், மிகவும் நன்மை பயக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடுத்த பொது விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். எனவே இப்போது விரைவில் முடித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : 2,000 ரூபாய் அளவிற்கு இரயில் பயணத் திற்கான கூப்பன்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இரண்டு முறை இரயில் கட்டணங்களை உயர்த்தியிருக்கிறது. அது தமிழக அரசுக்குத் தெரியும். எனவே 2,000 ரூபாய் அளவிற்குத் தரப்பட்டுள்ள இரயில் பிரயாண கூப்பன்கள் போதவில்லை என்று சொல்லி, அதைக் கணிசமாக உயர்த்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டு, அமைகிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, there are only a few points I would like to mention in connection with the Supplementary Statement of Expenditure for the year 1980-81.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

I would like to invite the attention of the Hon. the Finance Minister to one particular item which may not attract the notice of many hon. Members of the House. That is the provision that has been made in the Supplementary Estimate towards additional expenditure for installation of telephones and telephone charges. I have not been able to select these items from all the grants. I would whether equipment will be available with the Central Postal authori-

[1981 மார்ச் 25]

invite the attention of the Hon. Minister to Grant No. 11—District Administration where additional funds have been requested in the Supplementary Demands for Rs. 32.95 lakhs under telephone charges and under Grant No. 39—Roads and Bridges strangely enough an additional Grant No. 39—Roads and Bridges strangely enough an additional grant of Rs. 9,10,000 has been requested due to frequent and urgent trunk calls made in connection with the World Tamil Conference and Self-Sufficiency Scheme. I am not for a moment saying that these telephone charges were not incurred for very specific purposes. But the fact that we are asking for almost 42 lakhs of rupees for additional telephone expenses raises a very important issue which I would like the Hon. the Minister for Finance to note. I would request him kindly to call for particulars from his department as to the number of Government telephones that we have installed in our State and the annual trunk call charges that are being incurred, because I can say from my own personal information that there is extraordinary misuse of telephones, not merely for private purposes, which is entirely separate and which can be checked up by maintenance of proper registers, but by making urgent and lightning telephone calls when they are not absolutely necessary. I would plead with him that there should be some control over this expenditure. I would like to give him one specific Telephone number for example. Telephone No. 223 is the Office number of the District Supply Officer in Cuddalore in South Arcot district. If he gets particulars of charges paid for this telephone, he will realise the extraordinary number of trunk calls that are being made for entirely futile purposes and he will realise that it is used for extremely trivial purposes. In the Supplementary Demands, the Finance Minister wants Rs. 210 crores under Revenue Account and an additional Rs. 248 crores under Capital Account and nearly 50 to 60 per cent of the same is for non-development expenditure and we are already in a very grim stage. Therefore, I would like to mention that unless there is some control on non-essential, non-developmental expenditure, we will be heading for serious trouble. I would like to offer a suggestion in this regard, namely, whether the introduction of Telex Service could not be made available at District Headquarters to maintain constant communication with the Collectors because communication is very important especially when drought relief work is being undertaken and it will be necessary to get particulars of availability of foodgrains, water supply, etc. I would, therefore, plead with the Hon. Minister to see whether we could not have Telex Service in all District Headquarters in the 15 districts in the State. I do not know whether it is possible and

1981 மார்ச் 25] (Thiru A. R. Damodaran)

ties. I would plead with the Hon. Minister to take up with the Minister for Communications at the Centre the question of introduction of such service in all the District Headquarters.

(முற்பகல் 10-50)

As I said, some degree of control in our telephone expenditure is vitally necessary and in the Budget for 1981-82, a rule should be provided to ensure that excessive unnecessary trunk calls are not made.

With regard to the Grant under 'Labour', I would like to invite the attention of the Hon. the Minister for Labour to the fact that on the 22nd October 1980, he issued a very comprehensive Government Order prescribing minimum wages for 2,24,000 shops and establishments in Tamil Nadu. It is a very laudable Government Order. But, there are difficulties being experienced by many small shop-owners and establishments and a representation has also been received from various Chambers of Commerce requesting the Hon. the Minister for Labour to adopt the procedure that has been followed even in such revolutionary, progressive States like Kerala and West Bengal where the minimum wage has been fixed for adolescents on a separate basis. Between the ages of 14 and 18, many young boys are employed in tailor-shop, hair-dressing saloons, small grocery shops, etc., where only two or three persons are employed. In fact, it is almost five months since this Government Order has been passed and I have also joined in the representation that was made by the Chamber of Commerce. I would request the Hon. the Minister for Labour to expedite orders of Government on this subject, as many Labour Officers are harassing small shop-keepers in this regard.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் வந்த நேரத்தில், கொடுத்த மனுக்களை அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, in such matters, by efflux of time, any Government Order that may come at a later date will produce endless complications. If a fifteen-year-old boy has been paid a minimum wage, it will become difficult to go back. Therefore, I request that the orders be expedited.

(Thiru A. R. Damodaran)

[1981 மார்ச் 25]

I would also like to mention in this regard that a very wrong interpretation is being put forward by certain Labour Officers in South Arcot district, particularly in Tirukoilur taluk, where an entry has been made in the Shops and Establishments Salary Register that 'minimum wages' means only the basic wage that is fixed and it does not include Dearness allowance and other allowances that are paid to employees. This is a wrong interpretation in law and the Labour Officer requires to be educated from the Secretariat in Madras. I would request the Hon. the Minister for Labour to send an urgent communication to all his Labour Officers that the minimum wages fixed under the Government Order are inclusive of all allowances that are given by the employer and that no separate allowance need be given over and above the minimum wage.

The only other matter which I would like to refer to is the fact that Rs. 90 crores has been sanctioned to the State Electricity Board for the deficit in its working up to the year 1977-78. We are already in the year 1980-81 and I do not know why we should stop giving this subsidy only up to the year 1977-78. Probably, it is under the compulsion of certain World Bank assessments which want the Electricity Board to show a commercial profit. But, I support this because I have always held the view that if we want to reduce power tariff for agriculture, as a matter of policy, a subsidy should be paid to the Electricity Board. I presume that this is a revenue subsidy and that, therefore, it will be taken into account by the Electricity Board in its Revenue Account. In other words, in the commercial transactions of the Board and in the commercial account showing the Revenue and the Expenditure, this amount of Rs. 90 crores will be shown as revenue receipt, in which case the losses of the Electricity Board are likely to be diminished this year. I hope that the Government will also consider the calculation of the subsidy that is required for the years 1979-80 and 1980-81 and pay it to the Electricity Board because this has a very important bearing on the power tariff revision that is likely to be taken up by the Electricity Board in the very near future. If this subsidy is not given, then there will be a greater loss in the commercial account for the Electricity Board which may compel the Hon. the Minister for Power to raise tariffs to a very high degree. While I realise that a certain amount of rationalisation or revision of tariff may be necessary, I would request that the Government

1981 மார்ச் 25]

(Thiru A. R. Damodaran)

may make up its mind on this because it is a policy decision. When once they decide to give a subsidy, it should not merely be because the World Bank or some other world authority insists that it should be done for the Board to show a commercial profit. It should be on a scientific basis and the extent of subsidy that is payable in 1979-80 and 1980-81 should also be paid to the Electricity Board, if not before the 31st March at least in the month of April, so that that could be taken into account by the Electricity Board before revising its tariff for the commercial sector, for the industrial sector and for other sectors. Thank you.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள் அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல விழைகின்றேன். இதற்கு முன்னால் கூட இந்த அவையிலே ஒரு துணை மதிப்பீடு தரப்பட்டது. இது இரண்டாவது, அதாவது இறுதித் துணை மதிப்பீடு. 1980-81 ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளாக இது நமக்கு இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் நம்முடைய வருவாய்க் கணக்கில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதே 1007 கோடி ரூபாய் தான். ஆனால் இங்கே துணை மதிப்பீடுகள் என்று பார்க்கும்போது, இரண்டு துணை மதிப்பீடுகளுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்தத் தொகை 509.29 கோடி ரூபாய். சாதாரணமாக துணை மதிப்பீடுகளில் இதற்கு முன்பெல்லாம் இவ்வளவு தொகை வரவே வராது. இப்படி அதிகமான தொகை துணை மதிப்பீடுகளில் வருவது விரும்பத்தக்கதும் அல்ல. முதல் துணை நிதிநிலை மதிப்பீட்டைச் சரியாக மதிப்பீடு செய்யாத காரணத்தால்தான், இந்த ஆண்டு எந்த ஆண்டும் இல்லாத வகையில் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கத்தில் 50 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இரண்டு துணை மதிப்பீடுகளுக்குமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படி அதிகமான தொகையை துணை மதிப்பீடுகள் வாயிலாகப் பெற்று, செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை வரக்கூடாது. பட்ஜெட்டிலேயே சரியானபடி ஒதுக்கீடு செய்யாத காரணத்தால், முறையாக ஒதுக்கீடு செய்யப்படாத காரணத்தால், இப்படி ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. பொதுவாக துணை மதிப்பீடுகள் என்றால், எதிர்பாராச் செலவுகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை என்பது தான் பொருள். அப்படி எதிர்பாராச் செலவு நமக்கு ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், வறட்சி நிலை ஒன்றைத் தான் சொல்ல முடியும். எஞ்சியவை எல்லாம் எதிர்பார்த்து வருவது தான். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீட்டில் 10 சதவிகிதம் அல்லது 15 சதவிகிதம் தான் துணை மதிப்பீடுகளில் நிதி

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

ஒதுக்கீடு செய்வது வழக்கம். இம்மாதிரி அதிகப்படியான தொகையினைத் துணை மதிப்பீடுகள் மூலம் இதற்கு முன்பு செலவு செய்தது இல்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு மட்டும் இந்த—முதல் துணை மதிப்பீடு மூலமாகவும் இறுதித் துணை மதிப்பீடு மூலமாகவும், மொத்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கத்தில் பாதிக்கு மேல் ஒதுக்கக் காரணம் என்ன என்பதை முதலில் அரசு ஆராய வேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்து வருங்காலத்தில் இம்மாதிரி நிலை வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரும் தொகை வறட்சிப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 3, 4 மாதங்களுக்கு முன்பே தமிழகத்தில் மழை பொய்த்து, குளங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாத நிலை உருவாகி, வறட்சி நிலை தமிழகத்தில் வரப்போகிறது என்பதை இரு அவைகளிலும் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அரசு அப்போதே கரிவா உணர்ந்திருந்தால், இப்படிப்பட்ட நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்காது. எனினும் இப்போது இந்த அரசு வறட்சிப் பணிகளுக்காக எடுத்துவருகிற நடவடிக்கைகளுக்கு நாங்களும் துணை நிற்போம், வறட்சி நிலையைப் போக்கி, துயர் துடைக்க எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக அரசோடு ஒத்துழைப்போம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற வறட்சி நிலையை காட்டு மக்கள் உணர்ந்துகொள்ளாத வகையில் வறட்சி துயர் துடைப்பு நடவடிக்கைகளில் அரசு தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டும். வறட்சிக்கு நாம் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டும். அதே சமயத்தில் ஒரு கணிசமான தொகையை வறட்சி துயர் துடைப்பு என்கிற வகையில் மத்திய அரசு நமக்குத் தர வேண்டும். அதை நமது அரசு முறையாக மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஆனால், மத்திய அரசின் சார்பில், இதகுறித்து மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசால் முறையாக எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை என்கிற கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படிப் பட்ட நிலை வருங்காலத்தில் வராமல் தீவிரமாக இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசிடமிருந்து பெருந்தொகையை மாநில அரசு பெற்று மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய வறட்சி நிலையை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத வகையில் களைய, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நாட்டின் பல பகுதிகளிலே குறிப்பாக தர்மபரி பகுதியிலே குடி தண்ணீருக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு மக்கள் பலவிதமான தொல்லைகளை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இன்றைக்குக் கூட 'இந்து' பத்திரிகையில் புகைப் படம் போட்டு வறட்சி நிலையை, குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறையைக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். டாங்கில் குடிதண்ணீர் கொண்டுவருகிறார்கள். அதேசமயத்தில் மக்கள் ரேஷன் கார்டைக் காட்டி தண்ணீர் வாங்கிக்கொள்கிற நிலையைப்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

பார்க்கிறோம். வறட்சி நிலை என்பது நாட்டு மக்களுக்கு மட்டும் என்பதல்ல. வனங்களிலே வாழ்கின்ற பல விலங்குகள் எல்லாம் வறட்சியினால் சாகக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகையில் அதுபற்றி வந்திருக்கிறது. வறட்சியினுடைய கோர நிலையைச் சந்திக்க இதுவரை எடுக்கப் பட்டிருக்கிற நடவடிக்கை போதாது. இன்னும் விரைந்து எல்லா நிலைகளிலும், எல்லாத் துறைகளிலும் வறட்சியினுடைய கொடுமையைச் சந்திக்கத் தயாராக வேண்டும். மின்சார வாரியத்திற்கு முதலில் 10.1 கோடி ரூபாயும் இரண்டாவது தடவை இறுதித் துணை மதிப்பீட்டின் மூலமாக 90.58 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மின் வாரியத்தினுடைய நிதி நிலையைச் சீர்படுத்துவதற்காகவும் அதுனுடைய பணிகளை விரிவுபடுத்துவதற்காகவும் இந்தத் தொகை மானியமாக வழங்கப்பட்டுள்ளதாக இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 509 கோடி ரூபாய் இந்த இரண்டு துணை மதிப்பீடுகளின் மூலமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்தத் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி தொகை மின்சார வாரியத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் நாட்டுக்கு மிக மிக இன்றியமையாத ஒன்று. மின்சாரம் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அதன் அடிப்படையில் தான் ஒரு நாடு நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும், திறம்பட இயங்க முடியும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அனல் மின் நிலையங்களில் சூறிக்கோள் அளவில் 50 சதவிகிதம் தான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அதாவது 100-க்கு 40 அல்லது 50 தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இப்படி குறைவு ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், பல காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். அதில் இரண்டு காரணங்களை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். முதல் காரணம் 'பெல்' அமைத்துக் கொடுக்கிற பிளாண்டுகளில் கோளாறு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்தக் கோளாறுகளைக் களைய விரைவில் மின்சார வாரியத்திலேயே மின்சார உற்பத்திக்கு என்று தனிப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். உற்பத்திப் பிரிவில் இருக்கிறவர்களை இப்போதெல்லாம் 3 வருடம் அல்லது 4 வருடத்துக்கு ஒரு முறை நிர்வாகப் பிரிவு, டிஸ்டிரிபியூஷன் பிரிவு அல்லது டெக்னிக்கல் பிரிவுக்கு மாற்றிவிடுகிறோம். இது சரியல்ல. உற்பத்திப் பிரிவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மேலும் மேலும் எப்படி மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்துவது என்கிற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எவ்வளவு இதில் ஆராய்ச்சி அனுபவம் இருக்கிறது, வெளிநாடுகளில் மின்சார உற்பத்திபற்றி அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து அப்படிப்பட்டவர்களை மின்சார வாரியத்தில் புரடக்ஷன்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

பிரிவில் அமர்த்தி அவர்களை வேறு பிரிவுகளுக்கு மாற்றாமல் ஒரு பாதகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய காலக் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். இவைகளையும்

(முற்பகல் 11-00)

அவர்கள் ஆய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது வறட்சிப் பணியோடு ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற திட்டம் நிறைவேற்றுவதாக நிதியொதுக்கிடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தன்னிறைவுத் திட்டம் நடந்து முடிந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 69 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஏதாவது ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு சட்ட மன்றப் பேரவை, மேலவை ஆகிய இரண்டு அவைகளிலும் உள்ள உறுப்பினர்களைக்கொண்ட ஒரு குழுவை அனுப்பி எப்படி அந்த ஒன்றியம் தன்னிறைவு அடைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், நான் சொல்கிறேன், அந்த ஒன்றியங்கள் ஒரு நிறைவும் அடையவில்லை. நான் வாழ்வது அகஸ்தீஸ்வரம் என்ற பஞ்சாயத்து யூனியன். அந்த யூனியன் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழே கொண்டு வரப்பட்டு திட்டம் முடிந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு பழைய ரோடுகள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன, தண்ணீர் வசதிகள் இல்லை. உண்மையிலேயே மாற்றங்கள் ஒன்றும் அங்கே நிகழவில்லை. அமைப்பு முறையிலும், செயல் முறையிலும் எந்தவிதமான மாற்றங்களும் இல்லை என்று சொல்கிறேன். நாமே பல திட்டங்களையும் எடுகளிலே எழுதி நம்மை ஏமாற்றிக்கொள்ளாமல், திட்டங்களுக்கு என்று ஒதுக்குகின்ற நிதி முறையாக திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டு நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும் வழியில் அரசு செயல்பட வேண்டும் என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான இறுதி துணை மதிப்பீடுகள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 1980-81-க்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் பல்வேறு கருத்துக்களை அநிலே எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாங்களும் பல்வேறு கருத்துக்களை நிதிநிலை அறிக்கையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேலும் கருக்கமாக சிலபல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசும்போது, கருவூலத் துறையிலே இருக்கிற ஊழியர்களின் பிரச்சினைபற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், மூன்று தடவை சென்ற ஆண்டு அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்

1991 மார்ச் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திலே ஈடுபட்டார்கள். அதன் காரணமாக சிலபல நடவடிக்கைகளை சட்டப்படி எடுக்க வேண்டிவந்தது. அங்கே இருக்கிற இயக்குநர் அவர்கள் ஊழியர்கள் என்னென்ன குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவுக்கு திட்டவட்டமாக எடுத்துச் சொன்னாலும்கூட, அதன்மீது என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதை முடிவு செய்ய இருக்கிறோம். பல்வேறு பிரச்சினைகளை விவாதித்து முடிவு செய்வதற்குப் பதிலாக, அவர்களாகவே மறியல் மற்ற போராட்டங்களில் ஈடுபடும்போது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. சட்டத்தை மீற வேண்டும் என்ற நிலை வரும்போது அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவையும், பலன்களையும் தாங்கிக்கொள்ளும் வலி வோடுதான் செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இருக்கும்போதுதான், சங்கடங்கள் வருகின்றன. சட்டப்படி எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் சட்டத்தை மீறி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சுட்டிக்காட்டினால், அதை மறுபரிசீலனை செய்து அவற்றை நீக்க நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறேன். சட்டத்தை மீறுகிறபோது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மீண்டும் கருணையின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு மற்றவைகள் எல்லாம் கொடுக்கும்போது, மற்றப்போம், மன்னிப்போம் என்ற நிலை வருகிறது. அப்படிப்பட்ட வகையில், சட்டப்படி நியாயமாக நடந்துகொள்ளும் போது, மன்னிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் வருகிறது என்ற நிலையைச் சுட்டிக்காட்டினால், அதன்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். போராட்டங்களும், மறியல்களும், மற்றவைகளும் வேண்டாம், விவாதத்தின் மூலம் தீர்க்கலாம் என்று சொல்லி, அதன் அடிப்படையிலே குறைபாடுகளைப் போக்க நிர்வாக முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சொன்னோம். ஆனால் விபரீதமாக நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. மீண்டும் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லும் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே நாம் பரிசீலனை செய்து, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இருந்தால், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதைப் பற்றி முழுவதும் ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறேன் என்று கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் பள்ளிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பள்ளிகளில் கூடுதல் எழுத்தாளர்களைப் போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கல்வித் துறை அதுபற்றி ஆராய்ந்து செயற்குறிப்புக்களை அனுப்பினால், நிதித் துறை அதுபற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கும். எந்தெந்த முறையில் நடைமுறைகள் எல்லாம் நடத்தப் படுகின்றன என்ற விவரத்தை கல்வித் துறை தரவேண்டும் என்று அவர்கள்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 மார்ச் 25]

சொல்கிறபோது, விதிமுறை இருந்தும் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால், கல்வித் துறை ஷலமாக நிதித் துறைக்கு வரும்போது அவற்றைக் கவனிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். பகுதி நேர ஆசிரியர்களை, முழுநேர ஆசிரியர்களாக ஆக்குவது பற்றி Phased programme என்ற முறையில் அவர்களை நாம் எடுக்கிறோம். இந்த ஆண்டு சில பிரிவுகளுக்கு அந்த நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். நிதியாதாரம் பெருகப் பெருக, இந்தத் தன்மைகளை அதிகப்படுத்தலாம். பகுதிநேர ஆசிரியர்களும் எல்லாவிதமான தகுதியும் படைத்தவர்கள். முழுநேரமாக பணியாற்றப்பவர்களுக்கு ஏற்றவாறு தகுதி படைத்தவர்கள். நிதியாதாரத்தைப் பொறுத்து இந்தத் தன்மைகள் எல்லாம் செய்யப்படும்.

இப்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டோமானால், அங்கே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்து மகிழ்ச்சி. அங்கே இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை அவ்வப்போது அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்து குறைபாடுகளைப் போக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று துணைவேந்தர் அவர்களுக்கு அரசு அறிவுறுத்தியிருக்கிறது. உரிய காலத்திலே சரியான கணக்குகள் அவர்களிடமிருந்து வரப்பெறுவதில்லை. அதனால்தான் அகவிலைப் படி மற்றவைகள் எல்லாம் அளிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்தக் கணக்கு விவரங்கள் கிடைக்கப்பெற்றால், அவைகளைப் பார்த்து நாம் பிறகு வழங்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசுத் துறைகளைப் பொறுத்தவரையில், அவைகளுக்கு நாம் நேரடியாக வழங்குகிறோம். பல்கலைக் கழகம் என்றால், அவர்களிடமிருந்து கணக்குகள் பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் முறைப்படி வரவேண்டும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு துரிதமாக இந்தத் தகவல்கள் வருகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு நாம் கொடுக்கலாம். கொடுக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு எப்போது வந்துவிட்டோமோ பிறகு அதைக் கொடுப்பதிலே ஆட்சேபணையில்லை. கொடுப்பதிலே காலம் தாழ்த்த வேண்டுமென்ற அவசியமும் இல்லை. அரசு ஊழியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் வழங்குவது போன்று அதிலே பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களையும் சேர்க்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வாய்ப்பில்லை. ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டும் பொறுப்பை இப்போது தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் விட்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கையிலே தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி விடப்பட்டிருக்கிறது. தேவைப்பட்ட கட்டிடங்களை உருவாக்கும் பொறுப்பு அவர்களுடையது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் வரும்போது அத்தந்த ஒன்றியத்தினுடைய பகுதிகளிலே

1981 மார்ச் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களைப் போடும்போது, தொடங்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டும் திட்டமும் அதன் கீழே வருகிறது. உயர்தலைப் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், நாம் நேரடியாகப் பணம் ஒதுக்கி, கல்வித் துறை கட்டுவதால் தான் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் அது வரவில்லை. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதியினுடைய மொத்த அளவிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ஒதுக்குகிறார்கள். ஒரு பள்ளிக்கே 6 லட்சம், 7 லட்சம் ரூபாய் என்று தர வேண்டாம் என்றும், அடிப்படை வசதிகள் இருக்கும் அளவுக்கு இரண்டு-மூன்று அறைகளும், தலைமையாசிரியர் அவர்களுக்கும், அந்தப் பள்ளியில் உள்ள மற்ற முக்கியமான பொருட்கள் வைக்க வேண்டிய அறைக்காகவும் மொத்தம் 1½ லட்சம் அல்லது 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் பகிர்ந்து தாரார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரே பள்ளிக்கு என்று அதிகத் தொகை தந்தால், மற்ற பள்ளிகளுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் பேருந்துகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இலவசமாகப் போய்வர வாய்ப்பு இருந்தது.

(முற்பகல் 11-10)

அப்போது உறுப்பினர்களுடன் துணைவியரையும் அழைத்துவரும்போது துணைவியருக்கு மட்டும் என்று பயணச்சீட்டு வாங்குகின்ற நிலையால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவமானமாக இருக்கிறது என்ற ஒரு பிரச்சினை வந்தபோது, துணைவியார் இருக்கட்டும் என்று விட்டோம். துணைவியாருக்குப் பதிலாக யாராவது கூட வந்தால் நல்லது என்ற பிரச்சினை வந்த பிறகு, உறவினர் என்று போடலாமா என்று யோசித்தால், உறவினர் என்றால் அவர் உறவினர்தானா என்பதற்குச் சான்றிதழ் வேண்டும், அவர் உறவினர்தானா என்ற பிரச்சினை வரும். ஆகவே துணைக்குக் கூட ஒருவர் என்று போடுவதே நல்லது. ஆகவே மனைவி என்பதை எடுத்துவிட்டு துணைக்காக ஒருவர் என்று போடலாம். எப்போதுமே மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு வர முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : துணைவியில் உள்ள 'வி' -யை எடுத்துவிட்டால் சரியாகப் போய்விடும். துணையாளர் என்று வந்துவிடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த வகையிலே எப்போதுமே துணைவியை அழைத்துக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லுவது தவறு, அழைத்துக் கொண்டு வரக்கூடாது என்றும் நினைக்கிறேன். ஆகவே துணையாக வர வேண்டுமென்று, உதவிக்காக ஒருவர் என்று போட

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 மார்ச் 25]

லாமா என்று யோசிக்கலாம். அதுபற்றி யோசித்து பிறகு அரசு முடிவு எடுக்கும். துணையாக ஒருவர் என்றால், துணைவியாகவும் இருக்கலாம், வேறு யாராகவும் இருக்கலாம் என்ற அளவிற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். அது பற்றி அரசு யோசித்துக்கொண்டு வருகிறது. யோசித்து தக்க முடிவு எடுக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் தொலைபேசியைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அது உள்ளபடியே கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. தொலைபேசியை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. டிரங்க் கால்கள் எந்த அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும், யாருக்குச் செய்ய வேண்டும் என்றும், தனிப்பட்ட முறையிலே செய்யக்கூடாது என்றும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்க அலுவல் சார்பாகத் தேவைப்படும் போது மட்டும் செய்ய வேண்டும். தொலைபேசி இருக்கிறது என்பதற்காக இரண்டு நிமிடத்திற்கு ஒரு தடவை “சொல்கியமா” என்று கேட்பதற்கு டிரங்க் கால் போட்டால் ஏகப்பட்ட செலவு ஆகும். விதிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா என்று கவனிக்கப்பட வேண்டும். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூறியதைப் போன்ற சில நிலைமைகள் இருக்குமானால், அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். ஆடிட்டில் இதை யெல்லாம் கவனிக்கச் சொல்லுகிறோம். குறிப்பிட்ட அலுவலகத்திலே ஏராளமான டிரங்க் கால்கள் ஆகியிருந்தால், ஏன் அந்த அலுவலகத்திலே அந்த அளவிற்கு ஆயிற்று என்பதை அறிந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று ஆடிட்டர்களுக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இது குறித்து கனிப்பட்ட முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, திட்டம் இல்லாத செலவினங்கள் கூடியிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். கூடுமான வரையில் திட்டத்தின் அடிப்படையில், வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலேதான் செலவு செய்ய வேண்டும். ஆனால், எதிர்பாராத வகையிலே அவசியத்தை யொட்டி திட்டம் இல்லாத இனங்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நிதியமைச்சர் என்ற முறையிலே நான் இதைக் கூடுமான வரையில் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆனால், மற்ற துறைகள் கட்டுப்பட மறுக்கின்றன. ஆனாலும்கூட சில சமயங்களில் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அளவிற்கு அவ்வப் போது கட்டுப்படுத்தி வருகிறது நிதித் துறை நிதியமைச்சர் என்ற முறையிலே இதைக் கொள்கை அளவிலே தான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். திட்டம் அல்லாத இனங்களுக்குச் செய்வதன் மூலமாக அதிகமாகச் செலவாகி நோக்கம் நிறை

1981 மார்ச் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேறாமல் போகிறது. ஆகவே இதைக் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக் கொண்டு மட்டுப் படுத்த, கட்டுப்படுத்த அரசு முயற்சி செய்யும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போக்குவரத்து வசதிகளை மாவட்டங்களில் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மிக விரைவாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை விரைவாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

வறட்சியைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதத்தின்போது அதுபற்றி விரிவான குறிப்புகளைத் தரலாம் என்று கருதுகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. வறட்சியின் வேகம் எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கண்டறிந்து ஆங்காங்கே நடவடிக்கைகளை இப்போதே நாம் எடுக்க வேண்டியிருக்கும். சடுமையான வறட்சி மே. ஜூன் மாதங்களில் ஏற்படுமானால், அதைச் சமாளிக்க என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று நாம் இப்போதே திட்டமிட வேண்டும். குடிதண்ணீர் இல்லா விட்டால், லாரிகளில் கொண்டு சென்று கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். சில சமயங்களில் பஸ்களில் கூட கொண்டு போய் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கும். கிராமங்களில் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்குமானால், எவ்வளவு தொலைவில் இருந்தாலும், தண்ணீரை அரசுத் தரப்பிலேயே இருந்து கொண்டு வரக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சியாளர்களை இப்போதே அறிவுறுத்தியிருக்கிறோம். அது பற்றிய முழு விவரங்களையும் நிதிநிலை அறிக்கை பொது விவாதத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மின்சாரத் துறை பற்றிய கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதன் அவசியத்தை அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இந்த மானியம் தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மானியத்தை மின்சார வாரியத்தின் வருவாய்க் கணக்கின் வருவாயாக வைக்கப்படுகிற அளவிற்குக் கொடுக்கிறோம். தொழில் துறையானாலும், விவசாயத் துறையானாலும் மின்சாரம்தான் அடிப்படையாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், மின்சாரம் பெரும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. நீர் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நூற்றுக்கு நூறு அளவு பெற்று வரு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மார்ச் 25]

கிறோம். அனால் மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், இடர்பாடுகள் வருகின்றன. அதுபற்றி இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. கல்பாக்கம் மின் நிலையம் 1974 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இப்போது 1980 முடிந்த 1981 ஆம் ஆண்டும் வந்துவிட்டது. 1982-ல் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது தொடங்கிவிட்டால், நம்முடைய குறைபாடு தீரும். அத்துக்குடியிலும், நெய்வேலியிலும் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதற்கு நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டு நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்திலிருந்து நிலக்கரியை எழுப்புவதற்குத் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவைகள் வளர வளர மின் தட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரத்தைத் தர முடியும். இதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இப்போது கேட்கும் நமக்குத் தேவையான அளவிற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்து வருகிறது. மின்சாரத் தேவையைக் கருதி கூடுதலாகச் செலவானாலும் பரவாயில்லை என்று வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். சப்ளிடி தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாலியமாகத் தந்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டங்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆண்டு 69 ஒன்றியங்களை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு 150 ஒன்றியங்களை எடுப்போம். நாம் ஆண்டுதோறும் எவ்வளவுதான் திட்டங்களைப் போட்டாலும், கடைசி மட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒன்றியப் பகுதியிலே அதன் பலன்கள் முறையாகச் சேருவதில்லை. நாம் எதிர்பார்க்கிற பலன் கிடைக்கவில்லை என்பதனால்தான் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து ஒன்பது இனங்களிலாவது தன்னிறைவைப் பெற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அந்த வகையிலே கூடுமான அளவிற்கு நிதியை ஒதுக்கி அதிகாரிகளை ஊக்கப்படுத்தினால்தான், இந்த இனங்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால்தான், ஒவ்வொரு ஒன்றியமும் ஓரளவுக்காவது வளர்ச்சியைப் பெறும் என்ற நோக்கத்திலேதான் இத்திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். இதிலே குறைபாடுகள் இருந்தால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொல்லலாம். திட்டங்கள் சரியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். 69 ஒன்றியங்களை எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குள் முடிந்துவிடுகிற மாதிரி இல்லை. சிலபல மாதங்கள் ஆகுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று, என்ன நோக்கத்திற்காக இதைக் கொண்டு வந்தோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும் என்று

1981 மார்ச் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கூறி, அதன் அடிப்படையிலே மேலும் 150 ஒன்றியங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஒன்றியமாக திட்டமிட்டு கவனிக்கிறபோது, ஓரளவுக்காவது வளர முடியும். எந்த ஒன்றியத்திலாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால், அல்லது நிறைவேறாமல் இருக்குமானால், இல்லை நிறைவேறி இருந்தாலும் அரசுக்குத் தகவல் தந்தால், அது பற்றிய நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஆயத்தமாக இருக்கும். உறுப்பினர்கள் சென்று பார்வையிட வசதிகள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டாலும்கூட சென்று பார்வையிட வசதிகளையும், வாய்ப்புக்களையும் செய்து தர இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கும். பி.டி.ஓ.-க்களுடைய ஜீப்புகளைக் கொண்டு தொகுதிகளைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்று பார்த்து நிறைவேற்றம் இருக்கிறது. அதிலே இடர்ப்பாடுகள் இருந்தால், அதைப் போக்க அரசு ஆயத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே குறிப்பிட்ட சில பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னாலும், விரிவான முறையில் 1981-82ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை விவாதத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லுகிற வாய்ப்பு ஏற்படும். மீதமுள்ள பல பிரச்சினைகளைப்பற்றி அப்போது எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதி இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து இந்த இறுதி துணை விவர அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாத்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கம் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்கும், கோரிக்கைகளுக்கும் மிகத் தெளிவாக, அழகாக விளக்கம் கொடுத்தார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றி நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். இப்போது இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு இரயில்வே கட்டணக் கூப்பன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலான உறுப்பினர்களுக்கு இது போதவில்லை. இதற்கிடையில் மத்திய அரசு இரண்டு முறை இரயில்வே கட்டணங்களை உயர்த்தியிருக்கிறது. ஆகவே மிகப் பெரும்பாலான உறுப்பினர்களுக்குப் போதவில்லை. உத்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த மாநிலத்திற்குள்ளே எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் முதல் வகுப்பில் பயணம் செய்ய உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சிலை

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

[1981 மார்ச் 25]

(முற்பகல் 11-20)

இல்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் அந்த மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்குப் பயணம் செய்யவேண்டுமென்றால் 3,000 ரூபாய் மதப்புள்ள கூப்பன் கொடுக்கப் படுகிறது. அந்த நல்ல முறையைத் தமிழக அரசும் பின்பற்ற ஆராயுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப்போன்று மத்திய அரசு எப்படி நடக்கிறதோ அந்த முறையில் செய்வது அல்லது அதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துச் செய்வது என்பது முடியாது. மத்திய அரசின் கையிலேயே அந்தப் பொறுப்பு இருப்பதால் அவர்கள் விருப்பப்படி செய்ய முடிகிறது. அந்த மாதிரிதான் நாம் பஸ்ஸிலே போக வழி செய்கிறோம். நாம் பஸ்ஸிலே போய்விட்டு வரலாம் என்று கருதுகிறேன். ரெயில்வே பற்றிச் சொல்கின்ற போது மற்ற மாநிலங்கள் இந்த விஷயத்தில் என்ன முறையைப் பின்பற்றுகின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்குமானால், அதை உயர்த்துகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடலாம். மற்ற மாநிலங்களில் எந்த அளவுக்குச் செய்கின்றார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அதுபற்றிக் கோரிக்கைகள் வரும்போது, அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம். அதைப் பற்றி அரசு ஆராயும் என்று சொல்லக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி :

On a point of information.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியப் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையிலே, ஒரு அங்கத்தினர் அங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்து அலுவலர்களிடம் அல்லது பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிசரிடம், சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர் என்ற அளவில் ஜீப் வசதிகள் கேட்டால், கொடுக்கலாம் என்ற உணர்வு இருக்கிறது. அதுபோல மேலவை உறுப்பினர்கள் கேட்கும்போது, அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமா என்ற அளவில் ஏதோ சிக்கல் இருப்பதுபோல் அதிகாரிகள் தயங்குகின்றார்கள். அந்த மாதிரி குழந்தைகள் ஏற்படுகின்றபோது, மேலவை உறுப்பினர்கள் அதிகாரிகளை வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படலாம். ஆகவே சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர், சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர் என்று தெளிவுபடுத்தினால், நல்லது. அதை அதிகாரிகளுக்கு அரசு தெரிவிக்குமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு அவரவர்களுக்கு என்று ஒரு தொகுதி அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்தந்தத் தொகுதிக்குள்ளே இருக்கின்ற ஒன்றியத்தில் இருக்கின்ற ஜீப்களை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள

1981 மார்ச் 25] டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லாம் என்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் மேலவை உறுப்பினர்கள் என்று வருகிறபோது, அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனித் தொகுதி இல்லை. இதிலே இப்படிப்பட்ட இடர்பாடுகள் இருந்தால், சங்கடங்கள் இருந்தால் அதைப்பற்றி அரசு ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம். மாண்புமிகு மேலவை உறுப்பினர்களுக்கும் அந்த மாதிரியான உரிமைகள் உண்டு. அப்படி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கலாம்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I rise on a point of clarification. Regarding Railway coupons, there is another difficulty which is experienced by the Members. Supposing we purchase a First-class ticket and then cancel the journey, we lose the coupon and we lose the journey also. If, due to urgency, we make such cancellations three or four times, neither are we reimbursed the amount nor are the coupons returned to us. I would request the Government to look into this matter also because, in such cases, the advantage of the coupon goes entirely to the Government of India and not either to the Member or to the Government of Tamil Nadu.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தப் பிரச்சினை மத்திய அரசாங்கத்தினால் முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. கேன்சல் பண்ணிவிட்டால், இப்போது அந்தப் பணம் போய்விடுகிறது. அந்தப் பணம் திரும்ப வருவதாக இருந்தால், இவர்கள் இஷ்டப்படி போட்டு, இஷ்டப்படி 'கேன்சல்' பண்ணுவதாக இருந்தால், என்ன பண்ணுவது என்று கேட்கிறார்கள். அதிலே ஒரு பிரச்சினை வருகிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவதுபோல், அதாவது நாம் டிக்கட் வாங்கிவிட்டு திரும்ப வாங்கினால், ஓரளவுக்குக் கழித்துவிட்டு மீதியைத் தருவது என்ற நிலைமை வருவது பற்றி ஏதாவது யோசிக்கலாம் அல்லது முழுவதையும் தரத்தான் வேண்டுமென்று மறுபடியும் வற்புறுத்திப் பார்ப்போம். அவர்கள் என்ன சொல்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கு அதற்குப் பிறகு முடிவு எடுக்கலாம்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, the problem is this. Normally, when a person gets a Railway ticket cancelled, he is entitled to get back cash. But, in the case of cancellation of a ticket obtained by a Member against a coupon, the Member is not entitled to the benefit. If the Member is not entitled to the benefit, at least the State Government should be entitled to that benefit. But, now, it is not so and ultimately the benefit goes

302 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த இறுதி துணை
விவர அறிக்கையின் மீது வவாதம்

1981 மார்ச் 26]

only to the Government of India. If I cancel a ticket, its value of Rs. 130 or Rs. 140 accrues only to the Government of India for no purpose.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தப் பிரச்சினைபற்றி நாம் ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம். இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : இது ஏற்கெனவே உள்ள பிரச்சினைதான். கடிதங்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். இப்போது 'கேன்சல்' பண்ணி அலுவலகத்தில் கொடுத்துவிடுகிறோம். 10 பர்சென்ட் 'டிடக்ட்' ஆகிவிடுகிறது. அது கவர்ன்மென்ட்ஸ் அக்கவுண்டில் 'ரெமிட்' ஆகிவிடும். Government gains, we lose. என்பது போல இருக்கிறது. நாங்கள் இழக்கிறோம், அரசுக்கு அது கிடைக்கிறது. அந்தப் பணத்தை ரெயில்வேயில் ரெகவர் செய்கிறார்கள். அந்த-10 பர்சென்ட்டை நாம் இழந்துவிடலாம். இப்போது நாங்கள் கேட்பது, எதை அரசு ரெகவர் பண்ணுகிறதோ அப்படி ரெகவர் பண்ணுவதை கம்ப்ளெட் செய்து பண்ணுவது பற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டும். இதுதான் ஸ்தூலமான பிரச்சினை. அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றித்தான் நான் கலந்தாலோசித்து இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் ஒரு முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : துணை மானியத்திலே இவ்வளவு கேள்விகள் இருக்கின்றனவா?

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, கருஜலத்திலே உள்ள பிரச்சினையைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கு நன்றி. இதிலே ஒரு விஷயம் சட்ட ரீதியாக நடவடிக்கை என்று சொல்கிறார்கள். வேலூரிலே உள்ள 28 பேர்கள் மீது வழக்கு இருப்பதன் காரணமாக, அவர்கள் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்த வழக்கில் விடுதலை பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அது நியாயம் அல்ல என்று இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக விண்ணப்பங்கள்கூட அரசு முன்னால் இருக்கின்றன. எந்த வழக்குக்காக அவர்கள் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டார்களோ அந்த வழக்கில்

1981 மார்ச் 25]

முடிவு பெற்று அதிலே விடுதலை பெற்றுவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் 2 மாத காலமாக அவர்களுக்கு வேலை தரப்படாமல், அவர்கள் வெளியிலே இருக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த வழக்கு போட்டதற்காக இதைக் கேட்கிறார்களா அல்லது வேறு ஒன்றுக்காகவா என்பது பிரச்சினையைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொன்னேன். வழக்கைப் பொறுத்து என்று சொன்னேன். வழக்கைப் பொறுத்து என்று சொன்னால், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது சரி எனலாம். அது வழக்கு அல்லாத ஒன்றுக்காகத் தான் என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6. 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—
தொடர்ச்சி.

திரு. நீலநாராயணன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே; 1981-82 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இங்கே என் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நான் இங்கே ஆரம்பிக்கிறேன். இன்றையதினம் இந்த அவையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களாலே சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்ற இந்த பட்ஜெட், பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. 9.57 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்படலாம் என்று இன்றையதினம் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதே மாமன்றத்திலே 1980-81 பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கின்றபோது 15.39 கோடி ரூபாய் உபரி பட்ஜெட் என்ற நிலைமையிலே சென்ற ஆண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்தார்கள். அப்போது அந்த பட்ஜெட்டைப் பாராட்டி வரவேற்று ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அது நம்முடைய குறிப்பேடுகளிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே பட்ஜெட் திருத்த மதிப்பீடு என்று வருகிறபோது 11.47 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்று இதே மாமன்றத்திலே வைக்கப் பட்டது. எதற்கு இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், 15.39 கோடி ரூபாய் உபரி பட்ஜெட் என்ற நிலைமையிலே இருந்த பட்ஜெட் 11.47 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக மாறுகிறது என்று சொன்னால், இன்றையதினம் 9.57 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்கிற